

DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-51-43>

УДК 330.341.1

Ярмус Степан Станіславовичздобувач доктора філософії,
Львівський університет бізнесу та права
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3388-6413>**Stepan Yarmus**

Institution of higher education "Lviv University of Business and Law"

**СТРАТЕГІЇ ПІДВИЩЕННЯ
ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ
У СУЧАСНОМУ БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩІ****STRATEGIES FOR ENHANCING
THE INNOVATION POTENTIAL OF ENTERPRISES
IN THE MODERN BUSINESS ENVIRONMENT**

Анотація. В умовах глобалізації та стрімкого технологічного розвитку підприємства зіштовхуються із необхідністю впровадження інноваційних стратегій для забезпечення своєї конкурентоспроможності та стійкості на ринку. Метою статті було вивчення та аналіз стратегій підвищення інноваційного потенціалу підприємств, що сприяють їх конкурентоспроможності та стійкості на ринку. Дослідженням встановлено, що впровадження сучасних інформаційних технологій, таких як автоматизація виробничих процесів та аналітика великих даних, дозволяє знизити витрати, підвищити швидкість обробки інформації та якість продукції, що надає конкурентні переваги. Розвиток кадрового потенціалу через навчання і професійний розвиток співробітників підвищує їхню мотивацію і кваліфікацію, що є важливим для реалізації інновацій. Співпраця з науковими установами відкриває доступ до передових технологій, а оцінка ефективності проєктів через KPI забезпечує системний підхід до управління інноваціями. дослідження показує, що інтеграція інновацій у всі аспекти діяльності підприємства сприяє його сталому розвитку. Запропоновані стратегії допоможуть підприємствам адаптуватися до динамічного ринкового середовища, що є критично важливим для їхнього довгострокового успіху та конкурентоспроможності.

Ключові слова: конкурентоспроможність, стратегії розвитку, економічна ефективність, технологічні інновації, інноваційні процеси, стійкість підприємств.

Summary. The implementation of new technologies is essential for enhancing the innovation potential of businesses. Modern technologies, such as automation, artificial intelligence (AI), and big data analytics, help reduce costs, improve information processing speed, and enhance product quality, providing a competitive edge. Additionally, investing in human resources through training and professional development fosters a skilled and motivated workforce, promoting innovative thinking crucial for successfully implementing new technologies. Collaboration with scientific institutions offers opportunities for accessing advanced technologies and innovative ideas. Partnering with universities and research centers enables businesses to stay updated with technological trends, integrating new ideas into their innovation strategies. Evaluating innovation projects through key performance indicators (KPIs) ensures a systematic approach to performance monitoring, allowing businesses to adjust strategies, optimize processes, and remain competitive. Regular assessment of innovation initiatives helps businesses to identify strengths and weaknesses, making it possible to improve strategies based on real-time market feedback. Successful innovation strategies involve adopting new technologies, developing human resources, collaborating with scientific institutions, and regularly assessing project outcomes. These strategies help optimize processes, improve decision-making, and maintain competitiveness. Modern technologies, such as AI, big data, and the Internet of Things (IoT), contribute to faster product development, greater operational efficiency, and reduced costs. In conclusion, continuous innovation requires combining technological, human, and strategic resources. Integrating these elements fosters adaptable and competitive businesses ready to thrive in a dynamic market. Effective innovation management is key to long-term success and competitiveness, driving productivity, product quality, and market responsiveness. This ensures a sustainable future for the organization.

Keywords: competitiveness, development strategies, economic effectiveness, technological innovations, innovation processes, enterprise resilience.

Постановка проблеми. У сучасному світі, де швидкі зміни технологій і підвищена конкуренція стали невід'ємною частиною бізнес-середовища, промислові підприємства зобов'язані адаптувати свої бізнес-процеси, зокрема інноваційні, для забезпечення стійкості та конкурентоспроможності. Інновації, як ключовий фактор успіху в промисловому секторі, дозволяють підприємствам не лише реагувати на зміни ринкових умов, але й активно формувати їх. Зокрема, інновації сприяють покращенню продуктивності, зниженню витрат та підвищенню якості продукції, що в свою чергу збільшує задоволеність споживачів і лояльність до бренду.

Проте, незважаючи на величезні інвестиції в інноваційні процеси, багато підприємств стикаються з серйозними проблемами низької ефективності. Це може бути наслідком недостатнього розуміння потреб ринку, фрагментації процесів, а також відсутності чіткої структури і методології управління інноваціями. Часто це призводить до затримок у впровадженні нововведень і, в результаті, до втрати ринкових позицій. Таким чином, розробка методології покращення якості інноваційних процесів в промислових підприємствах стає надзвичайно актуальним завданням, що допоможе оптимізувати внутрішні процедури, забезпечити більшу відповідність потребам споживачів, підвищити ефективність використання ресурсів і скоротити час на виведення продуктів на ринок.

Актуальність цієї розробки підкріплюється рядом факторів. По-перше, сучасний ринок характеризується стрімкими темпами технологічного прогресу. Підприємства, які не встигають за цими змінами, ризикують втратити конкурентні переваги. Традиційні підходи до управління інноваціями часто виявляються неефективними в умовах швидко змінюваного середовища. Це створює потребу в розробці нових методів, які забезпечать гнучкість та адаптивність підприємств.

По-друге, зростаюча конкуренція на внутрішніх і зовнішніх ринках підкреслює важливість якісних інноваційних процесів. Якість цих процесів стає вирішальним фактором, що впливає на здатність підприємств підтримувати свої позиції та успішно конкурувати. У сучасному світі, де споживачі все більше акцентують увагу на якості продукції та послуг, невідповідність виробленої продукції вимогам ринку може призвести до втрати клієнтів, зниження продажів і погіршення репутації компанії.

Крім того, необхідність оптимізації ресурсів є ще одним важливим аспектом. Багато підприємств стикаються з обмеженими ресурсами, тому важливо підвищувати ефективність використання як фінансових, так і людських ресурсів. Розробка чіткої методології покращення якості інновацій-

них процесів дозволить оптимізувати ці процеси, зменшуючи витрати та час на впровадження нововведень. Це, в свою чергу, сприятиме зростанню прибутковості і стабільності підприємств.

Крім внутрішніх факторів, важливу роль у формуванні ефективних інноваційних процесів відіграють також зовнішні чинники. Сучасний світ стикається з глобальними викликами, такими як зміна клімату, енергетична криза та соціальні зміни, які вимагають від підприємств нових підходів до інновацій. Інтеграція стійких практик у процеси стає необхідною для забезпечення довгострокової конкурентоспроможності. Підприємства, які впроваджують інновації з урахуванням екологічних та соціальних аспектів, отримують не лише конкурентні переваги, але й покращують своє корпоративне імідж.

Таким чином, розробка методології покращення якості інноваційних процесів є важливим і необхідним кроком для промислових підприємств у сучасних умовах. Це допоможе їм адаптуватися до змін, відповідати вимогам ринку, а також впроваджувати інновації з максимальним ефектом. У результаті, підприємства зможуть не лише зберегти свої позиції на ринку, але й займати активну роль у формуванні його майбутнього.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У контексті покращення якості інноваційних процесів в промислових підприємствах, останні дослідження відзначаються різноманіттям підходів і методів, що відповідають сучасним вимогам та викликам. Багато авторів зосереджуються на важливості системного підходу до управління інноваціями, що передбачає інтеграцію різних аспектів бізнесу, включаючи маркетинг, виробництво, фінанси та управління людськими ресурсами [1–2].

Однією з основних тем, що активно обговорюється у наукових колах, є роль цифровізації в процесах інновацій. Дослідження показують, що цифрові технології, такі як штучний інтелект, великі дані та інтернет речей, можуть значно підвищити ефективність інноваційних процесів. Наприклад, вивчення використання аналітики даних для прогнозування потреб споживачів допомагає підприємствам більш точно визначати напрями інновацій, що, в свою чергу, зменшує ризик невдачі нових продуктів на ринку [3–4].

Крім того, важливою є тема сталого розвитку, яка сьогодні займає центральне місце в інноваційних стратегіях підприємств. Дослідження показують, що впровадження екологічних стандартів і практик сталого розвитку не лише покращує імідж компанії, але й сприяє зменшенню витрат і оптимізації ресурсів. Багато дослідників акцентують увагу на необхідності створення інтегрованих систем управління, які б поєднували інновації зі сталими бізнес-процесами.

У публікаціях Navrylenko, N. (2022) також зазначається важливість управління змінами в контексті інновацій. Дослідження показують, що підприємства, які успішно реалізують стратегії управління змінами, мають значно вищі шанси на успіх у впровадженні нововведень. При цьому автори наголошують на необхідності активного залучення працівників до процесу інновацій, що підвищує їхню мотивацію і зменшує опір змінам [5].

Ще одним важливим напрямом досліджень є оцінка ризиків, пов'язаних з інноваційними процесами. Lereuko, T. та Shcherbak, A. (2018) вказують на те, що правильна і своєчасна оцінка ризиків може значно підвищити шанси на успіх нових проєктів. Серед методів оцінки ризиків, що отримали популярність, виділяють SWOT-аналіз, методи сценарного планування та матриці ризиків [6].

Окрім цього, існує ряд досліджень, присвячених впровадженню Agile-методологій у сфері інновацій. Ці методології, які акцентують увагу на гнучкості та швидкості реагування, дозволяють підприємствам адаптуватися до швидко змінюваного середовища та зменшити час виведення продуктів на ринок [7–8].

Дослідження також зосереджуються на впливі культури інновацій на загальну продуктивність підприємства. Супрун В.П. (2013) зазначає, що підприємства з відкритою та підтримуючою культурою інновацій мають вищі показники успіху у реалізації нових ідей. Зокрема, створення середовища, в якому працівники відчувають себе впевнено у висловленні своїх ідей, може позитивно вплинути на генерування інновацій та їхнє впровадження [9].

Крім того, новітні дослідження акцентують увагу на важливості колаборації між підприємствами, науковими установами та державними органами для стимулювання інновацій. Наприклад, формування інноваційних кластерів, де компанії співпрацюють для розвитку нових технологій та рішень, стало важливим інструментом для підвищення конкурентоспроможності на глобальному рівні [10–11].

Таким чином, останні дослідження та публікації підтверджують важливість розробки чіткої методології покращення якості інноваційних процесів в промислових підприємствах. Ця методологія повинна враховувати сучасні технологічні тенденції, принципи сталого розвитку, управління змінами та ризиками, а також забезпечувати активне залучення всіх учасників процесу.

Мета статті полягає у вивченні та аналізі стратегій підвищення інноваційного потенціалу підприємств, що сприяють їх конкурентоспроможності та стійкості на ринку

Виклад основного матеріалу дослідження. Впровадження нових технологій є основним чинником підвищення інноваційного потенціалу

підприємства. Сучасні інформаційні технології, такі як автоматизація виробничих процесів, впровадження штучного інтелекту та аналіз великих даних, сприяють зниженню витрат, підвищенню швидкості обробки інформації та покращенню якості продукції. Це, в свою чергу, надає підприємству конкурентні переваги на ринку.

Розвиток кадрового потенціалу через навчання та професійний розвиток співробітників створює більш мотивовану та кваліфіковану команду. Інвестиції в освіту та розвиток кадрів не лише підвищують їхню професійну майстерність, але й сприяють формуванню інноваційного мислення, що є критично важливим для успішного впровадження нововведень.

Співпраця з науковими установами відкриває нові можливості для підприємств, адже наукові дослідження надають доступ до передових технологій і інноваційних ідей. Такі партнерства можуть включати спільні наукові проєкти, що дозволяє підприємствам залишатися в курсі новітніх розробок і технологічних тенденцій, підвищуючи їхню спроможність до інновацій.

Оцінка ефективності проєктів через ключові показники ефективності (KPI) забезпечує системний підхід до управління інноваційними проєктами. Регулярний моніторинг результатів дозволяє підприємствам не лише оцінити успішність своїх інноваційних заходів, але й коригувати стратегії відповідно до поточних умов ринку, що є важливим для забезпечення сталого розвитку та конкурентоспроможності (Табл. 1).

Узагальнюючи, реалізація цих стратегій сприяє інтеграції інновацій у всі аспекти діяльності підприємства, забезпечуючи його стійкий розвиток та адаптацію до динамічного ринкового середовища.

Забезпечення інноваційного розвитку підприємств є важливим чинником їхнього довгострокового успіху. Досвід успішних практик свідчить про те, що впровадження нових підходів до управління може значно поліпшити результати. У сучасному динамічному бізнес-середовищі ефективне управління інноваціями є ключовим фактором для забезпечення конкурентоспроможності та сталого розвитку підприємств. Одним із шляхів удосконалення методів управління інноваціями є інтеграція сучасних інформаційних технологій та автоматизації в процеси інноваційного розвитку.

Використання таких технологій, як штучний інтелект, аналітика великих даних та Інтернет речей (IoT), може значно підвищити ефективність управління інноваціями, скоротити час розробки нових продуктів, оптимізувати процеси і зменшити операційні витрати. Наприклад, впровадження автоматизованих систем проєктування та інженерного аналізу на основі штучного інте-

Таблиця 1 – Стратегії підвищення інноваційного потенціалу

Стратегія	Опис	Очікувані результати
Впровадження нових технологій	Використання сучасних IT-рішень, які забезпечують автоматизацію та оптимізацію виробничих процесів. Це може включати впровадження штучного інтелекту, аналітики даних та інших цифрових технологій.	Збільшення швидкості та якості інновацій, що призводить до зменшення витрат і підвищення конкурентоспроможності підприємства.
Розвиток кадрового потенціалу	Акцент на навчанні та професійному розвитку працівників через тренінги, семінари та програми підвищення кваліфікації. Це також може включати створення умов для кар'єрного росту та стимулювання ініціативності співробітників.	Підвищення кваліфікації та мотивації працівників, що позитивно впливає на продуктивність та якість виконання завдань.
Співпраця з науковими установами	Налагодження партнерств з університетами та дослідницькими інститутами для залучення нових ідей, технологій та інноваційних розробок. Співпраця може включати спільні проекти, дослідження та участь у конференціях.	Залучення нових ідей та технологій, що сприяє розвитку інноваційного потенціалу підприємства та покращує його позиції на ринку.
Оцінка ефективності проектів	Використання ключових показників ефективності (KPI) для моніторингу результатів інноваційних проектів. Це дозволяє здійснювати регулярний аналіз досягнень, коригувати стратегії та управлінські рішення.	Оптимізація ресурсів та процесів, що забезпечує більшу гнучкість у прийнятті рішень і дозволяє оперативно реагувати на зміни ринкової ситуації.

Джерело: сформовано автором

лекту може пришвидшити процес розробки нових продуктів, забезпечуючи високу точність і відповідність вимогам ринку. Аналіз великих даних допомагає виявляти нові тенденції та потреби споживачів, що сприяє створенню продуктів і послуг, які краще відповідають очікуванням клієнтів. Інтернет речей (IoT) забезпечує зв'язок між різними пристроями та системами, що дозволяє збирати й аналізувати дані в реальному часі, підвищуючи ефективність виробничих процесів і покращуючи якість продукції.

Отже, інтеграція сучасних технологій у управлінні інноваціями не лише підвищує ефективність і знижує витрати, але й сприяє формуванню більш адаптивних і конкурентоспроможних підприємств, готових до викликів сучасного ринку.

Стратегічні ініціативи є ключовими у розвитку інноваційного потенціалу підприємства. Одним із важливих напрямів є розробка нових стратегій, які сприятимуть формуванню та підтримці культури інновацій. Для цього важливо створити організаційну систему, що заохочуватиме творчість і впровадження нових ідей на всіх рівнях компанії. Це можна реалізувати через активну співпрацю з науковими установами, стартапами та іншими учасниками інноваційних екосистем. Таке партнерство відкриває доступ до нових знань, технологій і ресурсів, що є критично важливим для швидкого та ефективного впровадження інновацій.

Крім того, стратегічна ініціатива повинна включати активну участь працівників у процесі реалізації інноваційних рішень. Персонал є важливим ресурсом для генерування ідей та їх реалізації, тому важливо розробити ефективні механізми залучення працівників до інноваційних

процесів. Одним із таких механізмів може бути система заохочень і стимулів, що мотивуватиме працівників до творчої діяльності. Це можуть бути внутрішні інноваційні конкурси, надання грантів на реалізацію перспективних ідей або спеціалізовані тренінги для розвитку творчого мислення та новаторського підходу до вирішення проблем. Така стратегія не лише розвиває інноваційний потенціал підприємства, а й сприяє підвищенню мотивації та залученості працівників.

В сучасних умовах бізнес-середовища, що швидко змінюється, оцінка ефективності нових підходів до управління інноваціями стає критично важливою для забезпечення конкурентоспроможності та стійкого розвитку підприємств. Оцінка ефективності нових підходів включає:

1. Моніторинг та аналіз результатів. Для оцінки ефективності впроваджених інноваційних стратегій важливо створити систему постійного моніторингу та аналізу. Це можна здійснити шляхом впровадження ключових показників ефективності (KPI), які дозволяють оцінити, наскільки успішно реалізовані ініціативи впливають на зростання продуктивності, якість продукції, зниження витрат і конкурентоспроможність на ринку.

2. Кейс-стаді. Використання кейсів з успішних практик надає можливість продемонструвати реальні приклади того, як підприємства вдосконалюють свої інноваційні процеси. Це можуть бути випадки з індустрії високих технологій, енергетики або виробництва, які вже реалізували нові підходи до управління інноваціями та досягли значних результатів.

З огляду на швидкий розвиток і тенденції інтелектуалізації бізнесу, зростання значення інно-

вацій для підвищення конкурентоспроможності, вплив інформаційних потоків, розвиток електронної комерції, а також широке використання економіко-математичних моделей і концепцій ділового моделювання, актуальним стає поняття «бізнес-модель». Бізнес-модель слід розглядати як узагальнююче поняття, що охоплює всі аспекти управління і складається з набору елементів, які відображають унікальну логіку функціонування підприємства, що відрізняє його від конкурентів і ґрунтується на ключових компетенціях. Це дозволяє ефективно розподіляти стратегічні ресурси в бізнес-процесах для створення продуктів або послуг, які відповідають потребам споживачів.

Виділяють п'ять основних блоків, які об'єднують ключові елементи бізнес-моделі підприємства:

I. Блок «Зміст цінності» – визначає основні напрями бізнесу (бізнес-портфель).

II. Блок «Створення цінності» – охоплює опис матеріальних і нематеріальних активів, які беруть участь у створенні споживчої цінності, визначення партнерів, постачальників і моделей взаємовідносин з ними, а також технологій, структур і функцій, необхідних для створення обраної цінності.

III. Блок «Реалізація цінності» – характеризує цільові сегменти ринку, конкурентів, способи і канали збуту.

IV. Блок «Управління» – описує управлінські відносини, які забезпечують взаємодію всіх елементів керованої системи бізнесу.

V. Блок «Генерування грошових потоків» – відображає способи і методи формування кінцевого результату господарської діяльності у фінансовій формі.

Таким чином, інновації підприємства слід розглядати в контексті напрямів, які визначаються елементами реалізованої бізнес-моделі. Ключові елементи бізнес-моделі будь-якого підприємства включають сегменти споживачів, типи взаємовідносин з ними, цінність, яку пропонує підприємство через свої продукти і послуги, канали постачання цієї цінності, процеси ключових видів діяльності та ключових партнерів, активи, що використовуються для створення цінності, а також фінансову модель компанії, що визначає структуру витрат і грошові потоки.

Висновки. Виконане дослідження підкреслює важливість інноваційного розвитку підприємств як ключового чинника, що забезпечує їх конкуренто-

спроможність та довгостроковий успіх у швидко змінюваному ринковому середовищі. Впровадження нових технологій і стратегій дозволяє підприємствам ефективно реагувати на потреби споживачів і виклики, що виникають на ринку.

Сучасні інформаційні технології, зокрема штучний інтелект, аналітика великих даних та Інтернет речей, відіграють критичну роль в оптимізації бізнес-процесів. Вони не лише підвищують ефективність виробництва, але й дозволяють підприємствам адаптуватися до нових умов і тенденцій. Інвестиції в навчання та професійний розвиток працівників сприяють формуванню інноваційного мислення, оскільки мотивовані та кваліфіковані співробітники здатні генерувати нові ідеї та впроваджувати їх у практику, що позитивно впливає на результати діяльності підприємства.

Співпраця з науковими установами та дослідницькими центрами забезпечує доступ до новітніх технологій і розробок, що не лише підвищує інноваційний потенціал підприємств, але й покращує їхню репутацію на ринку. Регулярна оцінка ефективності інноваційних проєктів за допомогою ключових показників ефективності (KPI) дозволяє підприємствам оперативно реагувати на зміни, коригувати стратегії та зменшувати ризики. Це забезпечує більшу гнучкість у прийнятті управлінських рішень та сприяє стабільному розвитку.

Стимулювання творчості є ще одним важливим елементом успішного інноваційного розвитку. Створення умов для активної участі працівників у процесі генерування та реалізації інноваційних ідей, а також впровадження системи заохочень і стимулів може значно підвищити мотивацію працівників та їхню зацікавленість у досягненні спільних цілей.

Загалом, успішна реалізація інноваційних стратегій не лише підвищує ефективність підприємств, але й сприяє їхньому сталому розвитку, позитивно впливаючи на економіку в цілому. Підприємства, які активно впроваджують інновації, здатні створювати нові робочі місця, стимулювати економічне зростання та підвищувати рівень життя в суспільстві. Таким чином, систематичний підхід до управління інноваціями, включаючи використання сучасних технологій, розвиток кадрів і співпрацю з науковими установами, є необхідною умовою для забезпечення конкурентоспроможності та сталого розвитку підприємств у сучасному світі.

Список використаних джерел:

1. Yepifanova I., & Dzhedzhula V. Methodology of evaluation of innovative potential of enterprises. *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*. 2020. No. 6(3). P. 171–190. DOI: <https://doi.org/10.51599/are.2020.06.03.10>
2. Anifowose O.N., Ghasemi M., Olaleye R.B. Total quality management and small and medium-sized enterprises' (SMEs) performance: Mediating role of innovation speed. *Sustainability*. 2022. No. 14(14). DOI: <https://doi.org/10.3390/su14148719>

3. Kotelnikova I. Increasing the competitiveness of enterprises under the conditions of digitalization. *Innovation and Sustainability*. 2022. No. 4. P. 101–108. DOI: <https://doi.org/10.31649/ins.2022.4.101.108>
4. Kryvonohova I. Conceptual approaches to the development of a strategy for innovation and investment activity in a food enterprise. *Scientific Bulletin of Mukachevo State University. Series "Economics"*. 2021. No. 8(3). P. 60–66. DOI: [https://doi.org/10.52566/msu-econ.8\(3\).2021.60-66](https://doi.org/10.52566/msu-econ.8(3).2021.60-66).
5. Havrylenko N. Methodology of Assessing the Innovative Potential of Industrial Enterprises in the Digital Economy. *The problems of economy*. 2022. No. 3. P. 112–120. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2022-3-112-120>.
6. Lepeyko T., Shcherbak A. Determining factors to ensure the effective formation of the information process in the industrial enterprise management. *Development Management*. 2018. No. 16(4). P. 88–97. DOI: [https://doi.org/10.21511/dm.4\(4\).2018.08](https://doi.org/10.21511/dm.4(4).2018.08).
7. Mahmoud Z., Angelé-Halgand N., Churruca K., Ellis L.A., Braithwaite J. The impact of lean management on frontline healthcare professionals: A scoping review of the literature. *BMC Health Services Research*. 2021. No. 21. 383 p. DOI: <https://doi.org/10.1186/s12913-021-06344-0>.
8. Лепейко Т.І., Мазоренко О.В. Розкриття сутності функціонування та розвитку підприємства. *Економіка: проблеми теорії та практики*: зб. наукових праць: у 5 т. Дніпропетровськ: ДНУ. 2007. Вип. 232. С. 1226–1231.
9. Супрун В.П. Структура розвитку економічного процесу. *Актуальні проблеми економіки*. 2013. № 11(149). С. 16–26.
10. Гомон М.В. Теоретичне обґрунтування структурних елементів регулятивного потенціалу пільгового оподаткування інноваційної діяльності. *Вчені записки ТНУ ім. В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління*. 2020. Том 31 (70). № 1. С. 47–51.
11. Бурдяк М.І., Томашук І.В. Загальні аспекти застосування цифрових технологій у діяльності аграрних підприємств. *Управління змінами та інновації*. 2023. № 7. С. 12–18. DOI: <https://doi.org/10.32782/СМІ/2023-7-2>

References:

1. Yepifanova I., Dzhedzhula V. (2020) Methodology of evaluation of innovative potential of enterprises. *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*. no. 6(3). pp. 171–190. DOI: <https://doi.org/10.51599/are.2020.06.03.10>
2. Anifowose O. N., Ghasemi M., Olaleye R. B. (2022) Total quality management and small and medium-sized enterprises' (SMEs) performance: Mediating role of innovation speed. *Sustainability*. no. 14(14). DOI: <https://doi.org/10.3390/su14148719>.
3. Kotelnikova I. (2022) Increasing the competitiveness of enterprises under the conditions of digitalization. *Innovation and Sustainability*. no. 4. pp. 101–108. DOI: <https://doi.org/10.31649/ins.2022.4.101.108>.
4. Kryvonohova I. (2021) Conceptual approaches to the development of a strategy for innovation and investment activity in a food enterprise. *Scientific Bulletin of Mukachevo State University. Series "Economics"*. no. 8(3). pp. 60–66. DOI: [https://doi.org/10.52566/msu-econ.8\(3\).2021.60-66](https://doi.org/10.52566/msu-econ.8(3).2021.60-66)
5. Havrylenko N. (2022) Methodology of Assessing the Innovative Potential of Industrial Enterprises in the Digital Economy. *The problems of economy*. no. 3. pp. 112–120. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2022-3-112-120>.
6. Lepeyko T., Shcherbak A. (2018) Determining factors to ensure the effective formation of the information process in the industrial enterprise management. *Development Management*. no. 16(4). pp. 88–97. DOI: [https://doi.org/10.21511/dm.4\(4\).2018.08](https://doi.org/10.21511/dm.4(4).2018.08)
7. Mahmoud Z., Angelé-Halgand N., Churruca K., Ellis L. A., Braithwaite, J. (2021) The impact of lean management on frontline healthcare professionals: A scoping review of the literature. *BMC Health Services Research*. no. 21. p. 383. DOI: <https://doi.org/10.1186/s12913-021-06344-0>
8. Lepeyko T. I., Mazorenko O. V. (2007) Rozkryttia sutnosti funktsionuvannia ta rozvytku pidpriemstva [Revealing the essence of functioning and development of the enterprise]. *Ekonomika: problemy teorii ta praktyky: zb. naukovykh prats*, (in 5 vols.) Dnipropetrovsk: DNU. Is. 232. vol. 5. pp. 1226–1231. (in Ukrainian)
9. Suprun V. P. (2013) Struktura rozvytku ekonomichnoho protsesu [Structure of the development of the economic process]. *Aktual'ni problemy ekonomiky*. no. 11(149). pp. 16–26. (in Ukrainian)
10. Homon M. V. (2020) Teoretychne obgruntuвання strukturnykh elementiv rehuliatyvnoho potentsialu pil'hovogo opodatkovannia innovatsiinoi diial'nosti [Theoretical justification of structural elements of regulatory potential of preferential taxation of innovative activity]. *Vcheni zapysky TNU im. V. I. Vernads'koho. Serii: Ekonomika i upravlinnia*. no. 31(70). pp. 47–51. (in Ukrainian)
11. Burdiak M. I., Tomashuk I. V. (2023) Zahal'ni aspekty zastosuvannia tsyfrovyykh tekhnolohii u diial'nosti ahrarnykh pidpriemstv [General aspects of applying digital technologies in agricultural enterprises]. *Upravlinnia zminamy ta innovatsiiamy*. no. 7. pp. 12–18. DOI: <https://doi.org/10.32782/СМІ/2023-7-2> (in Ukrainian)

Стаття надійшла до редакції 13.12.2024